

tor betragtes som en naturlig Repræ-
 sentant for Skibsbederne i Kjøbenhavn,
 som har gjort Forslag til at forhøje Afgifterne
 for Skibene. Grosserer-societetets Comitee har
 gjort Forslag derom i Erkjendelse af, at det
 vilde være et stort Gode, hvis man kunde
 skaffe Midler tilstede til Oprettelsen af et
 saadant Sømandshjem som det, hvorom der
 fra flere Sider har været Tale. Naar altsaa
 Skibsbedernes naturlige Repræsentant her i
 Kjøbenhavn, Grosserer-societetets Comitee, me-
 ner, at der ikke er nogen Fare ved at bibe-
 holde disse Afgifter og endogsaa i nogen Grad
 at forøge dem, troer jeg ikke, at der er no-
 gen sær Opfordring for os til at frygte for,
 at man i dette Stykke skulde gaae Skibsfar-
 ten for nær. Derimod er det jo ganske vist,
 at det, som det er blevet udviklet fra flere
 Sider, kan falde trykkende for Søfolkene at
 udrede 1 pCt. af deres Hyre, navnlig naar
 man giver det denne Fremstilling: een Pro-
 cent, der viser hen til en Procentskat. Men
 saaledes, som det er fremstillet, navnlig af min
 ærede Ven, der sidder foran mig (Turen),
 troer jeg, at jeg tør sige, at praktisk føler
 den enkelte Sømand just ikke denne Afgift
 som meget trykkende. Var der Tale om at
 indføre denne Afgift fra Nytt af, saa troer jeg,
 at vi snart Alle vilde blive enige om, at det
 skulde man ikke gjøre, men her er jo vel at
 mærke ikke Tale om at indføre nogen ny
 Afgift, men kun om at bibeholde en Afgift,
 som har hvilet paa Søfolkene i over et Aar-
 hundrede, en Afgift, der har været noget for-
 skjellig til forskjellige Tider, men i den senere
 Tid er bleven nedsat til den Størrelse, som
 den nu har. Det er ganske vist, at der fra
 den Forening, der af de simplere Søfolk her
 i Kjøbenhavn betragtes som deres naturlige
 Repræsentant, nemlig Sømandsforeningen, fra
 første Færd af er anket over denne Afgift,
 men det har vilst sig imod Slutningen, at
 den samme Forening har erkjendt, at naar
 man kunde faae Vaterskontinstitutionen ordnet
 paa den Maade, som Foreningen anseer for
 den rigtige, saa var den ikke blot til Gavn
 for de simplere Søfolk, men saa var den i
 den Grad til Gavn for dem, at man efter
 Foreningens Mening burde være rede til

fremdeles at lade denne Afgift paahvile dem,
 og nu troer jeg dog, at man maa indrømme,
 at Sømandsforeningen maa have ligesaa me-
 gen Føie til at tale paa Søfolkernes Vegne som
 noget enkelt Medlem her i denne Sal. I og
 for sig kan jeg ikke nægte, at det forekommer
 mig, at det lader sig vel forsvare at tage en
 Afgift af dem, der nyde Godt af en saadan
 Institution som den, hvorom der her er Tale.
 Den Institution, hvorom der her er Tale, gaaer
 jo nemlig ud paa Udøvelsen af en Virksom-
 hed til Bedste for enkelte private Borgere i
 Anledning af Forhold, som maae siges at være
 aldeles private og privatretlige. Vaterskontens
 Mellemkomst skal finde Sted, naar en privat
 Skipper skal slutte en privat Forhryingscon-
 tract med private Søfolk, og naar dette reent
 private Forhold imellem disse reent private
 Personer skal ophøre; Vaterskontens Tjeneste
 paakalder da i Interesse af og til Bedste for
 disse private Mænd i deres private Contracts-
 forhold. Naar det er Tilfældet, saa forekom-
 mer det mig ganske naturligt, at de private
 Borgere, som have Gavn af denne Bestillings-
 mand, ogsaa betale, hvad der udfordres for
 at yde ham en passende Løn. Dette er dog
 efter min hele Opfattelse af denne Sag et
 mere underordnet Punkt. Troer man, at man
 kan paalægge Statskassen at udrede den ikke
 store Sum, der her er Tale om, for paa den
 Maade at fritage Søfolkene for den Afgift,
 som de forøvrigt i og for sig just ikke stærkt
 have beklaget sig over, saa kan jeg naturligvis
 ikke have Noget derimod, men ligeoverfor den
 stærke Tale om den Haardhed og Ubillighed,
 som der i dette Stykke skulde vises imod den
 simplere Sømand, har jeg dog troet det rig-
 tigt at fremhæve den Modbetragtning,
 at der her er Tale om reent private
 Forhold, og at man kræver denne Be-
 stillingsmands Medhjælp i de private Mænds
 egen private Interesse. — Der er endnu to
 underordnede Punkter, som jeg dog vil berøre.
 Det er blevet udtalt, navnlig fra Sømands-
 foreningens Side, at det, som det navnlig
 kom an paa ved Vaterskontinstitutionen, var at
 faae det drevet dertil, at Vaterskonten blev,
 hvad han helst skal være, en Mellemmand
 mellem Skipperne og Rhedere paa den ene